

Chronicon chronicorum ecclesiastico-politicum

ex huius superiorisque aetatis scriptoribus concinnatum ; qua non modo pontificum, archiepiscoporum, abbatum, &c., set et doctorum armis literisque illustrium, dies natalis ... egregiaque eorum ... facinora ... breviter delineantur ...

Gruterus, Janus

Francoforti, 1614

XXV. Episcopi Salisburgens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64659)

E P I S C O P
S A L I S B U R G E N S E S
E I O H A L B E R T O W I D M A N -
S T E T T E R O .

I.

Ruđerpertus (quem alii scribunt Rupertum) temporibus Theodoberti Francorum Regis, Episcopus Wormacienſis, ex regali progenie Francorum ortus, iuſſu memorati Regis ad Boios cum duodecim diſcipulis profectus, ac Regimoburgii à Theodone III. quem illic primum cum filio Theodoberto ſacro fonte lauit benigne receptus eſt, & Boios primus ad religionem Chriſtianam conuertit. Deinde nauibus delatus, vbique conſluentibus certatim Baſis, myſteria Chriſtiana fidei edidit, atque ita Lauriacum peruenit. Inde per Noricum Oetingam, quam nonnulli Vinum appellant, perrexit, ubi Vtonem & Theodowaldum, Theodonis fratres, ſacro lauacro abluir. Per hanc eandem Pontificiam prope lacum Wallerſee, ubi Vltimam annem effundit, primo extruxit. Ruinas quoque Iunianam quæ nunc Salzburga dicitur, reſtituit, & Pontificiam eandem eo tranſtulit. Præfuit autem Episcopatu annis 623. mortuus anno Chriſti 623.

II.

Vitalis ſanctitate vitæ ac eruditione clarus, Monachus Sancti Petri Abbas, ſedit annis viginti tres, mortuus anno 646.

III.

Anſologus Abbas S. Petri populum Salzburgen. præfuit annis 20. ſepultus ad Sanctum Petrum anno 666.

IV.

Suolus S. Petri Abbas, sedit annis 14. humatus in Monasterio S. Petri anno 680.

V.

Erinus Abbas Ecclesiam Salzburchensem annis 23. rexit, obiit in cœnobio Diui Petri anno 703.

VI.

Floebargifus Abbas S. Petri, præsui Episcopatus annis 10. obiit in aede S. Petri 740.

VII.

Iohannes I morum sanctitate & eruditione insignis, sedit annis 14. obiit 754.

VIII.

Virgilius ex nobilibus Hibernia insulae natus, præsui in aede Cathedrali 784.

IX.

Bertricus Abbas S. Petri, obiit anno 785.

X.

Arno primus Archiepiscopus, pallium à Leone III. adeptus, obiit in Ecclesia Cathedrali anno 821. Fuit hic Arno filius Theodori III. Ducis Boiorum plurimum acceptus. Et ab eodem in legatione contra Carolum Magnum tunc Francorum Regem ad Summum Pontificem missus & re infecta reversus. Deposito denique & à ducatu expulso per supra dictam Carolum Tassilone cum filio Theodone Regi innotuit magno apud eum habebatur precio. Prædicauit in Sclauia & Hunis. Et veniens Carolus in Salisburgum, ibi cum legatis Nicæpuri Imp. Constantinop. pacem fecit & fœdus iniit, atque hanc modum inter eos conuenit, vt Carolus & eius successores perpetuò sint & appellentur post hac Romani, Latini & Occidentales Imperatores, & Nicephorus cum posteris, Constantinop. Græcorum & Orientis Cæsar vocitetur.

XI.

Ammilonius Abbas & Archiepiscopus, obiit anno 821.

XII.

Adalramus, pierate & doctrina insignis, obiit anno 868.

XIII.

Leopramus Archiepiscopus, mortuus anno 869.

XIV.

Adalwinus Archipraesul praefuit annis 14. mortuus 874.

XV.

Adelbertus vno anno praefuit Archiepiscopatu, obiit anno 874.

XVI.

Theodomarus siue Dietmarus primus, moderatus Archiepiscopatum annis 23. tandem ab Hungaris captus anno 907.

XVII.

Piligrinus primus praefuit annis fedecim, mortuus anno 923.

XVIII.

Olibertus sedit annis 12. obiit anno 935.

XIX.

Egilolpus gubernauit Episcopatum annis 4. mortuus anno 939.

XX.

Heroldus Archiepiscopus, Comes de Schyern, sedit annis 18. postea excacatus & depositus est anno 958.

XXI.

Fridericus I. Comes in Chiemgew, obiit 991.

XXII.

Hartowicus Comes à Spanheim & Artemberg, abbas Lauental, sedit annis 32. mortuus anno 1023.

XXIII.

Guntherus Diui Henrici Caesaris Cancellarius & Archiepiscopus, obiit 1025.

XXIV.

Dietmarus II. praefuit annis 16. mortuus anno 1041.

XXV.

Baldewinus siue Beldingus sedit ann. 19. mortuus 1060.

XXVI.

XXVI.

Gebhardus Sueuus ab Helffenstein præfuit annis 28.
 Instituit Gurcensem Ecclesiam, mortuus anno 1088.

OO.

Bertholdus Comes à Mospurg Gebhardo fugato, au-
 tem Henrici IV. vsq; ad Gebhardi reductionem præ-
 fuit annis 4. & post mortem Gebhardi annis 2. & per
 Conradum primum de Abinsperg expulsus, tandem in
 Mospurg conditus est.

XXVII.

Thiemo Abbas S. Petri ex nobili Bauarorum genere
 natus, præfuit annis 11. postea à Turcis captus, post omni-
 um membrorum truncationem, viso corde proprio, apud
 Conzaim martyrio obiit.

XXVIII.

Conradus primus de Abinsperg Henrici IV. Capella-
 nus sedit annis 42. mortuus anno 1147.

XXIX.

Eberhardus primus, Comes de Hiltpoltstein, Abbas
 Burgensis, amator pauperum, sedit annis 17. mortuus
 anno 1164.

XXX.

Conradus secundus S. Leopoldi Marchionis Austriae
 filius, Episcopus Patauien, præfuit Archiepiscopatu an-
 nis 4. obiit 1168.

XXXI.

Adalbertus siue Albertus filius Labezlai seu Sobeslai
 Regis Bohemiae sedit annis 6. à Friderico Oenobarbo an-
 no 1174. expulsus est, & tunc Henricus Praepositus in
 Berchtesgaden administrauit Archiepiscopatum annis 3.

XXXII.

Conradus tertius Comes à Vvittelspach, O. honis
 Bauariae Ducis frater, Cardinalis Episcopus Sabinen.
 d d d d

quum sedisset annis 6. ad Ecclesiam Mogunt. translatus est. Postea prædictus Adalbertus restitutus archiepiscopatum rexit annis 17. obiit 1200.

XXXIII.

Eberhardus II. de Truchsen, Episcopus Brixinen. pater pauperum, præfuit annis 46. & crexit tres Episcopatus, Chiemensem, Secouien. & Laurentinen. mortuus anno 1246. Burchardus à Ziegenhagen, licet pallio donatus fuerit, obstante tamen capitulo, nunquam ad possessionem peruenit.

XXXIV.

Philippus Bernardi Carinthiæ Ducis filius administravit Archiepiscopatum decem annis. Postea quum collo-
ordinari in Sacerdotem, depositus est anno 1256.

XXXV.

Vdalricus Episcopus Secouien. quum sedisset annis 9 Archiepiscopatum resignavit anno 1265.

XXXVI.

Vladislaus Henrici Slesviæ Ducis filius, vir omnibus acceptus, præfuit annis quinque, mortuus 1270.

XXXVII.

Fridericus secundus de VValhen, sedit annis 14. obiit 1284.

XXXVIII.

Rudolphus de Hoheneck Rudolphi Roman. Regis Cancellarius, præfuit Archiepiscopatu annis 7. mortuus anno 1390.

XXXIX.

Conradus IV. de Vornstorf & Braitenfurt, sedit annis 22. mortuus anno 1312.

XL.

Vvichardus à Polheim præfuit annis 3. mortuus anno 1315.

XLI.

Fridericus III. à Leibnitz sedit annis 23. mortuus anno 1333.

XLII.

Henricus à Piernprun, præfuit annis quinque, obiit anno 1344.

XLIII.

Ortolphus de Vveiffeneck, fedit annis 22. mortuus anno 1365.

XLIV.

Piligrinus II. à Pucheim rexit Archiepiscopatum annis 32. mortuus anno 1396.

XLV.

Georgius Schneck de Ostervvitz fedit annis 7. obiit anno 1403.

XLVI.

Eberhardus tertius de Neuhaus præfuit annis 24. mortuus anno 1427.

XLVII.

Eberhartus IV. de Starenberg obiit anno 1429.

XLVIII.

Johannes secundus de Reichspurg tenuit Archiepiscopatum annis 12. obiit 1441.

XLIX.

Frideticus quartus Truchfals de Emerberg, mortuus anno 1452.

L.

Sigismundus primus à Volckenstorf Archiepiscopatus præfuit annis 8. & dimidio, obiit anno 1461.

LI.

Durchardus à Vveispriach Cardinalis, fedit annis 4. obiit anno 1466.

LII.

Bernhardus à Rot quum præfuisset Archiepiscopatus 17. annis, cessit regimini anno 1482. obiit anno 1487.

LIII.

Johannes tertius Strigoniensis, ac deinde Archiepiscopus Saltzburgerensis, præfuit annis 7. mortuus anno 1489.

dddd 2

LIV.

Fridericus quintus Comes à Schaunberg, sedir annis ferè quinque, mortuus anno 1494.

LV.

Sigismundus secundus ab Holneck, præfuit mensibus 8. obiit anno 1495.

LVI.

Leonhardus à Keutſchach præfuit Archiepiscopus annis ferè 24. mortuus anno 1519.

LVII.

Matthæus Lang à Vvellenburg, vir prudentiæ singularis, Archiepiscopus & Cardinalis, quum Archiepiscopatum in grauiſſimis temporibus annis ferè 21. gubernasset, mortuus est anno 1540.

LVIII.

Ernestus Comes Palatinus Rheni, Bauariæ Dux, Alberti & Kunegundis Frid. Imp. filia proles, à Johanne Auentino viro doctissimo bonarum artium rudimenta habuit, Jasonem Maynum Ticini paucis diebus audiuit, in Juris scientia non vulgariter profecit, Mathematicas disciplinas amauit, & fossilium metallicorum tantam allecutus est notitiam, quantam in tota Germania, idq; ego Johannes Albertus expertus loquor, quiuis alius. Gulielmo fratre Bauariæ dominatum appetente & obtinente, Ernestus aliquamdiu multa regna & prouincias veluti priuatus aliquis ex infima nobilitate obertrauit, seq; Johannis Malentini equestris ordinis hominis, nunc Episcopi Secouitensis, in ea peregrinatione ministrum præbuit, atq; hac dissimulatione Luteciam venit, vbi die quadam à Francisco Rege conspectus & se proditum ratus, cum suo Malentino in Saxoniam profectus est, inde Pataniam vbi Episcopus fuerat designatus. Mortuoq; Mattheo à Salisburgensibus postulatus fuit Archiepiscopus. Ecclesias quas hactenus rexit Patatiensem & Salisburgensem, partim re alieno liberauit, partim opibus redditibusq; maximis auxit. Princeps est laboriosissimus, qui diu noctuq; supple-

res suorum libellos atque querimonias legit, decernit, decreta dicit aut præscribit amanuensis ipse nonnunquam: summaq; tranquillitate prouinciam suam sine exactionibus & oneribus gubernat.

SERIES EPI-
SCOPORVM FRISIN-
GENSIVM.

I.

Diuus Corbinianus præfuit Episcopatu à se erecto 20. annis.

II.

Erimbertus frater Corbiniani gessit Episcopatum 28. annis. Hic consecrauit monasterium Degerntee, fueruntque duo auctores dioceses Bavarie suis limitibus à se inuicem distincta, & Pipinus pater Caroli Magni habitauit aliquot annis Fruxini in arce Thetmons & tandem anno 747. conlruxit ibi Ecclesiam in honorem sancti Stephani, quæ hanc usque diem appellatur Vveichensteffan.

III.

Joseph electus est ad Episcopatum anno 758. præfuitq; annis tribus.

IV.

Arbo. Egit iste Antistitem annis 23.

V.

Otto, electus anno 782. præfuit annis 30.

VI.

Hitto. Hic translationem sacrorum Bibliorum in ple-